

Трибуна міського українського слова на міській американській землі

Адреса: Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0237 УНО: HEnderson 5-8740

ПЕРОН УТІК НА ПАРАГВАЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ, АЛЕ НЕ МОЖЕ ВИХАТИ З КРАЇНИ; СИТУАЦІЯ В АРГЕНТИНІ ВСЕ ЩЕ ЗАГРОЗЛИВА

Буенос Айрес. — Повалений військовим повстанням президент Хуан Домінго Перон, який впродовж десяти років грав роллю диктатора Аргентини, намагався втекти з країни на парагвайському кораблі, діставши рани від парагвайського амбасадора за звинувачення, що йому буде призначено право азилу, але аргентинська флота, що є в руках повстанців, заблокувала йому дорогу втечі. Повстанці наказали арештувати Перона, якщо зможуть дістати його в свої руки. Особиста доля Перона найбільше цікавила тепер схильовану аргентинську публіку, хоча положення в країні все ще неясне і загрозливе. Перон у вікторію раз по раз по телефонував до парагвайського амбасадора в Буенос Айрес, д-ра Хуана Чавеса, питаючи, чи він може розраховувати на право азилу в Парагваї. Амбасадор Чавес заявив йому, що це право, яке дуже респектується в південно-американських країнах. У цій справі йшлося навіть окремі договори між Аргентиною і Парагваєм. Офіційно Перон прийняв сильною хоробрістю його прибічників, автомобілем до парагвайської амбасадати, звідки амбасадор Чавес своїм автомобілем під парагвайським прапором переніс його до порту, де стояв на якорі парагвайський військовий корабель "Парагвай", на якому і скоротився Перон. Амбасадор Чавес подав це офіційно до публічного відома, кажучи, що Перон погодився до нього в цивільному одязі, допевив пальто та з малою валізкою в руках. Повстанці провінціали, що нахотілися на воєнних кораблях, які виступили проти режиму Перона, негайно зарядили блокпости порту та попередили, що вони вимагають арешту Перона і стріляють у корабель, без огляду на те, під яким прапором він пливе, якщо б той намагався вивести Перона з Аргентини. Парагвайський уряд має поінформувати капітана свого корабля, щоб той не поважився покинути аргентинський порт без заповнення від повстанців, що вони дозволяють йому на вихід з аргентинських вод. Офіційно це було неперевірено, повідомлення, що Перон намагався втекти літаком. Там часом положення в Аргентині ще далі від нормального. Насамперед повстанські провідники заперечували повідомлення очолюваної генералом Франкліном Лусером військової хунти про те, що хунта почала переговори з повстанцями. Щоб у вікторію ввечері ці переговори мали початися на кораблі "Аргентина", на якому перебувають провідники повстанців. Про переговори ще нічого конкретного не відомо, хоч вже раніше повстанці повідомили, що вони домагаються безумовної капітуляції всього режиму Перона. Повстанці теж підозрюють, що хунта почала переговори на те, щоб виграти час і заморозити відповідний резистанс. Теж підозрюють, що опозиція прибічників Перона генерала на Конфедерації Праці, що нараховує 6 мільйонів членів, може захотіти відповідно акцію, включно з генеральним страйком та збройним спротивом, для припинення влади Перона. Повстанці повідомляють, що вірні ще до Перона військові відділи почали масовий перехід на бік повстанців. У портових містах Аргентини, разом з радістю з приводу повалення Перона, падає ще страх і в деяких випадках навіть паника, що повстанські кораблі можуть почати бомбардування, якщо місцеві прихильники Перона не виконають повстанських доручень та ставлять спротив. Велика частина провідників пероністів, головні члени уряду Перона, почали масову ретрацію, скриваючись в чужинських амбасадах у Буенос Айрес. Відповідальні громадяни, включно з кардиналом і примасом Католицької Церкви, виступили із закликом до населення, щоб воно зберегло спокій і порядок. Всю світ з великою увагою слідує за розвитком аргентинських подій, не скриваючи своїх симпатій до повстанців та засуду Перона і його диктаторського режиму.

Шість ліквідації перонівського панування населення Буенос Айрес почало влаштувати маніфестації з приводу звільнення з-під диктатури.

Населення Буенос Айрес влаштувало радичні маніфестації. Повідомлення очолюваної генералом Франкліном Лусером військової хунти про те, що хунта почала переговори з повстанцями. Щоб у вікторію ввечері ці переговори мали початися на кораблі "Аргентина", на якому перебувають провідники повстанців. Про переговори ще нічого конкретного не відомо, хоч вже раніше повстанці повідомили, що вони домагаються безумовної капітуляції всього режиму Перона. Повстанці теж підозрюють, що хунта почала переговори на те, щоб виграти час і заморозити відповідний резистанс. Теж підозрюють, що опозиція прибічників Перона генерала на Конфедерації Праці, що нараховує 6 мільйонів членів, може захотіти відповідно акцію, включно з генеральним страйком та збройним спротивом, для припинення влади Перона. Повстанці повідомляють, що вірні ще до Перона військові відділи почали масовий перехід на бік повстанців. У портових містах Аргентини, разом з радістю з приводу повалення Перона, падає ще страх і в деяких випадках навіть паника, що повстанські кораблі можуть почати бомбардування, якщо місцеві прихильники Перона не виконають повстанських доручень та ставлять спротив. Велика частина провідників пероністів, головні члени уряду Перона, почали масову ретрацію, скриваючись в чужинських амбасадах у Буенос Айрес. Відповідальні громадяни, включно з кардиналом і примасом Католицької Церкви, виступили із закликом до населення, щоб воно зберегло спокій і порядок. Всю світ з великою увагою слідує за розвитком аргентинських подій, не скриваючи своїх симпатій до повстанців та засуду Перона і його диктаторського режиму.

Сенатор Саймінгтон боїться, що Совети ведуть перед у продукції керованих стрілен

Вашингтон. — Демократичний сенатор Стюарт Саймінгтон, який був першим американським секретарем Лиги Націй, а тепер є членом Сенатської Підкомісії Збройної Готовості, оскаржує уряд Айзенгавера в тому, що він, "покупця" дивиться на повітряну оборону і ризикую втратити перевагу в цій ділянці оборони на користь СРСР. На думку Саймінгтона, Совети вже ведуть перед у продукції керованих стрілен. "Невже кілька совєтських коктейлів, — запитує сенатор Саймінгтон, — змусили нас заризикувати таким люксом, як становить першорядної по-вітряної сили?"

Генеральний контролер стримав видачу фондів на будову радарової сітки

Вашингтон. — Генеральний контролер Джозеф Кемпбелл зарядив, що летунство не може здійснювати свої програми довготривалої будови радарової оборонної сітки, поки Конгрес не затвердить призначення на цю ціль видатків в сумі 240,000,000 доларів. Це рішення генерального контролера заперечує місію, яку йому вказує як тепер провідник демократичної більшості в Палаті Репрезентантів і Сенаті Конгресу Джек В. Менкорік. Він обіцяє, що Конгрес му-суть виступити в цій справі, бо ця "дивовижна трансакція", якої ще не було в історії США, свідчить про те, як далеко деякі урядові особи нехтують конституційні обмеження, щоб тільки великий

Вайлі проти вишколювання резервістів в південних стеях

Вашингтон. — Республіканський сенатор Александер Вайлі закликає департамент оборони "політичну гру" з боку мовля, він влаштує вишкілні табори для резервістів у південних стеях, де панує лагідний клімат. Вайлі каже, що Сенатська Комісія Збройних Сил перевернула в цій справі слідство, бо збільшення числа резервістів надто поважна справа, щоб її трактувати так, як це робить департамент оборони. На думку сенатора Вайлі, не "реалістично" вийти з оловати резервістів у лагідному кліматі південних стеїв, бо майбутні воїни США можуть бути змушені воювати в північних районах, таких як Корея, де панує люта зима. З того видно, що військові кола "дуже мало навчилися під час війни в Кореї", — твердить сенатор Вайлі. Вайлі каже, що знову після того, як військові кола повідомили, що до служби в резерві голо-ситься мале число юнаків. Сподіваючись, що в листопаді більше юнаків вибере 6-мі-сячну службу в резерві, бо тоді Поборова Служба потребуватиме місячно по 20,000 рекрутів для дворічної військової служби.

Гураган "Айона" тільки настрашив північно-східні стеї

Нью Йорк, Н. Й. — Гураган "Айона" після того, як знищив Північну Кароліну і частину Вірджинії, несподі-вано змінив напрям і поїхав Атлантичний океаном в та-кий віддалі від суходолу, що в східних стеях виліти тільки вітри зі швидкістю 25-х миль на годину. Бюра Погоди ка-же до полудня передбачали зли-ви і сильні вітри, починаючи від стеї Делавар, Нью Йорк, Нью Джерсі і далі на північ, і щогілки вполудне 20 верес-ня відкидалися аларм у всіх східних стеях. Цей невин-ний жарт "Айони" дуже ві-дпав мешканцям східних сте-їв, які весь час чекали дощу і буревію, а замість того сві-тло сонце і потяг легкого хо-лодного вітру. Цю наглу-зину найпаче гурагану спри-чинила хвиля холодно-го повітря, яка була над земле-ю в висоті 20,000 стій. Гураган сів на 30,000 стій понад зе-млю. Та потверджується ве-ликі шкоди, які спричинив

В АМЕРИЦІ

Губернатор стеї Нью Йорк Лерелл Гарріман дістав дозвіл від радіо і телевізій-ної станції NBC безоплатно про-мовляти раз на тиждень в рамках програми "Звіт народом". Рес-публіканці домагалися такого-ж самого привілею, і дирекція цієї станції заявила, що, набу-ваючи дозвіл, вони не можуть виступати з політичними стра-тегіями, що вони є "дуже неспокійні" з того, що бу-дує президент Геррі С. Труман бере участь в активній політи-ці, бо тим самим він ставить се-бе як чия для атак під час вибор-чої кампанії 1956 року. Сенатор Річард Езра Тефт Бенсон має клопотати не тільки з відновленням різниці про-дукції, а також не з тим, що ро-біти. Перед його виступом в Ва-шингтоні росло параназальне дерево, яке цього року зародило так різко, що повалилося на землю під тягаром опові. У Провіденсі, Род Ай-ленд, померла від удару серця 80-річна панна Вінфред Ді-вай, яка залишила 100,000 до-лярів. Адміністратор її має-тків Д. Ф. О'Конелл два місяці шу-кав ці гроші, які поки знайшов їх закопаними під будинком. 12-річна американська пла-стунка Луїза Мамдан з Брон-ксі, Н. Й., дістала найвищу пла-стову нагороду за врятування 5-річної дівчинки Керолін Гре-ніс, яка потопила в ставі у стеї Нью Джерсі. Управу шляхів Ньюйорк-ського стеї повідомляє, що за-ляку на супергістоїдальні мис-ячі серії в. р. збірники 1,762,547 доларів, а в липні — 1,638,793 доларів. Ці гроші зібрано на відбудову Софери-Борфало.</

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75
В Джерсі Ситі і закордоном:			
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На шість місяців	6.50	Six months	6.50
На три місяці	3.50	Three months	3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВАЖЛИВІ НАРАДИ

З кінцем цього тижня, в суботу і неділю 24 і 25 вересня, мають відбутися в Торонті, Канада, чергові наради Панамериканської Української Конференції (ПАУК), спільної політичної репрезентації українців — громадян провідних американських країн, або радше спільного речника їхніх країн політичних представителів. З цієї нагоди варто пригадати децю й про саму ПАУК Конференцію і окремо зупинитися на одному з напрямів похвальних завдань, яке стоїть на порядку найближчих нарад.

ПАУК Конференція була створена в 1947-му році. Перші її конституційні наради цієї репрезентації відбулися з ініціативи Українського Конгресового Комітету Америки і Комітету України Канади впродовж чотирьох днів, від 18 до 21 листопада 1947-го року в Нью-Йорку. Крім ініціаторів, у нарадах взяли участь представники Товариства Прихильників Української Культури в Бразилії, центральної репрезентації бразильських українців, та представників Українського Національного Конгресу Аргентини, Парагваю і Уругваю. «Ми, представники українців обохдох Американських континентів, від північних прерій Канади аж по південні степи Аргентини, зібралися перший раз в історії на Спільну Радку, щоб як громадяни своїх країн та українці родом, ширі і кріпко, як брати братів, подати собі руки та, з'єднавши серцем і думками, з'єднати теж наші сили і всіляко віддати їх на службу нашим країнам та на допомогу і оборону нашої спільної Матері-України» — сказано в окремій відозві, яку проголошено з нагоди першої ПАУК Конференції до репрезентованих на тій конференції українців американських країн.

У дальшому цією відозвою з'ясовано, що такі конкретні цілі ПАУК Конференції:

«Високо держати прапор американських вольностей та згуртувати всі свої сили і не жаліти ані труду, ані жертв у змаганні допомогти здобути й закріпити такі вольності кожній для українського народу; стояти на сторожі доброго українського імені та постійно голосити всьому світові правду про Україну; зберігати нашу українську традицію і культуру та збагачувати її культурні скарби наших американських країн; кріпко стояти при нашіх батьківських віри та наших церковних обрядах, шануючи віру і обряди наших співгромадян; постійно скріплювати нашу працю на всіх ділянках нашого громадського життя та поширювати його форми і поглиблювати його зміст».

У закінчу до «наших братів і сестер, силою вирваних з рідної землі», ПАУК Конференція радила: «... нехай Ваші терпіння не затемять вам ясного зору та високої мети; Вам, більше ніж комусь, треба з'єднати всі свої сили, бо проти Вас з'явилися головні удари ворогів українського народу. Тільки об'єднавши і спільними силами ми всі разом зможемо відбити ворожі наступи та здобути волю України».

А на закінчення ПАУК Конференція стверджувала: «Усі спільно ми заявляємо про наш нерозривний духовий зв'язок з усім Українським Народом, з яким ми теж завжди готові ділитися долею і неодолю. Висловлюємо найбільший подив нашим Братам і Сестрам на рідній Українській Землі, які в першій боротьбі за свою честь і волю не гнуть, хоч падають. Ми пишасмося, що можемо називати себе українським іменем».

Повторюємо ці принципи ПАУК з-перед восьми років, бо на це повторення і пригадки вони заслуговують ще тільки збільшеною своєю актуальністю сьогодні.

Із загальної підготовки до найближчих нарад ПАУК Конференції в Торонті відомо, що головним предметом тих нарад буде в першу чергу проблема посередництва цієї панамериканської української репрезентації для відповідної дальшої консолідації всіх українських визвольних сил та для відновлення, поширення і закріплення форм єдиної спільної репрезентації України у вільному світі. Ніхто не має сумнівів щодо труднощів такого завдання навіть у самому тільки посередстві. Але немає труднощів, яких не можна було б перемогти доброю волею і непохитим бажанням, мудрим підходом та невпинною наполегливістю. Дух і наведені тут принципи першої Панамериканської Конференції могли б у цьому багато допомогти, якщо учасники цих важливих нарад у Торонті будуть не тільки про них пам'ятати, але й згідно з ними поступати та під їхнім кутком приймати свої рішення. Цього їм від душі й бажаємо.

ГРАБІЖНИКИ - „ВИЗВОЛЬНИКИ“

Коли впала гітлерівська Німеччина, юрби народу ходили дивитися на концентраційні табори, про які за час панування нацистів кружили тільки глухі пошури чуток. Виявлено дійсність перевищувала найбуйнішу фантазію, і вигляд отих таборів був, а подекуди й по нинішній день є найвиштовхувальнішим актом оскорження проти того звірачого режиму. Подібні сцени відбуваються тепер у невідній підсовєтській зоні Австрії, яку ступиною звільняють совєтські війська. Совєтська адміністрація „віддає“ австрійцям зайняті нею будинки, фабрики, заклади.

І юрби народу ходять туди дивитися, як на пошури видо-вище, що розкриває, як на протязі десяти минулих років господарювали совєтські „визвольники“ і що вони по собі залишили. Це — одна велика руїна й один великий смітник. Ці готелі, приватні закріплені помешкання, фабрики, склади — це найбільш компромітуючий документ також для австрійських комуністів, прислужників тієї грабівницької держави, яка чванилася, що визволила Австрію від нацистського панування, а фактично сама пограбувала її й залишила обдіреною, звеливши собі ще заплатити сотні мільйонів доларів за повернені тепер Австрії її власні об'єкти. Ясно, що комуністична преса про цю справу не пише ні слова, а австрійська не подає коментарів. Зате німецька й американська — повні описів того вандалізму, що його проявили Совєти в Австрії.

Передусім, Совєти весь час ставились до Австрії не як до поневоленої німцями й визволеної альянтами країни, а як до країни ворожої, яку треба карати фізично й матеріально, — вступереч усім своїм офіційним заявам і запевненням. Перші три дні панування більшовиків у Відні — це були, як відомо, дні жаху, вивчені масовими грабівниками і насильцями. Командування „визвольної“ армії Косова дало тоді у денному наказі до воїнів дозвіл „погуляти“, і вони „гуляли“ не гірше за гунів і татар із часів середньовіччя. Після того совєтська адміністрація в ділянці господарств поставила собі за принцип: „викидати“ якомога найбільше з окупованої смуги. Не думаючи, що вони залишаться в Австрії так довго, більшовики почали виважувати в повітря фабрики. Тому з багатьох фабричних заводів у східній частині Австрії залишилися по нинішній день тільки порослі хабами та поворні мурі. Найбільш вартісні машини більшовики відразу почали розмонтувати й вивозити до СРСР. Вони прийняли, так би мовити, механічний критерій: машини, які мали менше за 25 років, — вивозити, а старші залишати. Таким чином усі фабрики, майстерні й варстати, які були за совєтської адміністрації в руху, працювали виключно найстарішими „ремаїентами“, ніякого нового не купувало й ніякого ремонту не проводило. Продукцію ж в тих фабриках достовірно до совєтського господарського планування, і вивозило її майже цілістю на схід. В такий спосіб Совєти „викида-“

ли“ за минулих десяти років із однієї своєї зони понад мільйон доларів, в той самий час, коли американці більйон доларів привезли до австрійської зони у вигляді харчів, товарів та готівки.

До найцінніших промислових заводів в Австрії належали 300 фабрик у промисловій східній, якраз підсовєтській частині, що їх більшовики означили, як „німецьку“ власність. Це були фабрики, що їх німці сконфіскували були на власність держави, — або відкупили від австрійських власників, або перетворили в „воєнну продукцію“, вилучивши в них німецький капітал. Але були між цими 300 об'єктами й такі, які не підходили ні під одну з цих трьох категорій, — „чисто-крупні“ аристократичні австрійські, з австрійським капіталом перед війною і під час неї. Однак більшовики також записали їх у список „німецьких“, проголосивши „воєнну, воєнно-здобичну“.

Спершу вони „продали“ їх австрійцям за \$150 мільйонів, а це в останній хвилині, вже після підписання й ратифікування т. зв. державного договору з усіма його господарськими постановками, вже вилучили з Австрії, пригладивши собі \$20 мільйонів, що їх німці „виступили“ в ці фабрики, і зажадали собі їх звернути, на що сторонізовані та втрудані відомою більшовицької австрійської теж погодилися.

Кореспондент американського журналу „ЮС Ноз енд Ворлд Репорт“ описує вигляд однієї такої, що недавно зразкової фабрики під Віднем, яку тепер звільнили й залишили австрійцям „визвольники“. На перший погляд ця фабрика виглядала, як злом-бардована руїна, бо на її території більшовики почали будувати нові будинки, а злам-бардована руїна, бо на її території більшовики почали будувати нові будинки, а злам-бардована руїна, бо на її території більшовики почали будувати нові будинки.

Цілі гори гірничого сміття. У фабриці, яка перед приходом більшовиків, а з туди вийшла 14,000 робітників, працювало за совєтів 450. Ще розмірно й а й пристойніше збережено колишній будинок фабричної адміністрації. Але над входом до будинку пишався напис „Дом Культури“ — виступавши „культури“ репрезентували

МОЇ ЗУСТРІЧІ З ГНАТОМ ХОТКЕВИЧЕМ

Нещодавно, в нізці прегарних дописів про Капелю Вандуристу, надрукованих у "Свободі", — д-р Виталий Шинкаренко розповів про життя Гната Хоткевича, як організатора, і керівника П. Хоту додала до цього деякі казки про невчепку енергію цього видатного мистця, про його велику внутрішню музичну культуру і про свої особисті з ним зустрічі.

Пригадую Харків 1932 року, коли я почав працювати на посаді одного з редакторів музичного відділення "Містечко". Перед відходом до Києва це відділення містилося на майдані Держинського в "Держинському" (осередку державної промишловості). Але коли я почав там працювати, воно містилося ще на Сергієвському майдані, не на Сергієвському майдані.

В жовтні 1933 року, коли на вулицях Харкова налізалися групи людей і коней, зустрінувся я з одним видавничим з Гнатом Хоткевичем. Це був досить кременезький, років на 60 чоловік, (в дійсності мав тоді 58 р. Ред.) з присмієм, але суворим обличчям. Він мав коротко підстрижені світлі волосся, говорив твердо і переконливо. У нього було ушкодження носа і він досить сильно накукувався.

Гнат Хоткевич належав до людей музично дуже обдарованих, і був великим ентузіастом кобзарського мистецтва, зокрема бандури. Безперечно відомою йому була ця інструмент і техніку гри на ньому, він зробив багато аранжувань кобзарських творів для бандури, а також скомпонував чимало власних композицій для неї.

Заперечуючи існуючий тоді погляд, що бандура є інструментом, на якому можна виконувати лише легенькі пісні, які не виходять за межі тонкої, субдомінальної — домінантової гармонічної схеми, він прагнув до того, щоб "підняти" бандуру до арфи, або до фортепіано. Він дуже жалювався, що бандура не має гучності, що через безперервне дзвеніння її струн, на ній не можна виконувати далекогомонічних співвідношень в ширшому темпі.

В столах редакторів лежали рукописи Хоткевича, на друкуванні яких він рішуче наголошував. Пригадую, що це було видане, але більшість рукописів Хоткевича лежала нерухома, бо видавничтво, виконуючи партійні накази, випускало тоді велику комуністичну макулатуру: про "вождів", про "шляхетне і радянське" життя (це в 1933 році!) і т. п. Звичайно, все це відбувалося під контролем і

В ОСТАННІЙ ПУТЬ...

ПОХОРОНИ ПІШОК, ТИМОША ОМЕЛЬЧЕНКА

Для 6-го вересня 1955 р. у шпиталі св. Михайла в Торонто по літоторарійній тяжкій невилічальній недугі відійшов у вічність перший заступник Голови Генеральної Управи Союзу бушарів Українських Воєнників у Канаді і недавній командант 5 Станції СВУВ у Торонто, учасник визвольних змагань України і визначний громадський діяч, підполковник Армії УНР Тимош Омельченко.

Тіло покійного перевезено 8-го вересня до похоронного заведення Залішуків, де відбулася перша Панахида з участю трьох православних священників і хору під керівництвом п. Кожушкі, при чинній участі громадянства. Для 9-го вересня відбулася друга Панахида в катедрі св. Володимира, при участі 4 священників, того ж хору і великої кількості ветеранів, знайомих покійного і громадянства.

У суботу, 10-го вересня відбулася в тій же катедрі величаво-Зауложіна Служба Божа, яку відправив архієпископ Михайл у сослуженні оо. провсеріа — П. Самця, О. Фотія, Ю. Цукорника (напелена О. Шербаня з участю побільшеного хору Кожушкі. Придомовні, актрій українським державним прапором, стояли зі стіганами і прапорами представники ветеранських організацій Торонто і Гемпшир (7-ма Станція СВУВ). По скінченню Богослужби о. прот. Дмитро Фотій вголосів прекрасне, змістовне і чуле слово, а перед закриттям домовини прощав покійника, що і владика Михайл. Із церкви домовину вніесли представники ветеранських організацій — СВУВ, Української Стрілецької Громади, Канадського Легіону, дивізії Галичина, Легіону Симона Петлюри, УПА і Карпатської Січі. Для відправлення Покійника на цвинтар сформувався чималий похоронний кортекс авт.

На цвинтарі перед відкриттям, оточеною ветеранськими стіганами і прапорами, владика Михайл відправив чин похорону в сослуженні з цвинтарем Роман Степура в НЮ ПОРКУ

На постійне перебування до НЮ ПОРКУ прибув із Торонто в Канаді, відомий молодий український піаніст Роман Степура, який відбував свої музичні студії у ЗДА. Перебуваючи в Торонто, Роман Степура влаштував ряд концертів по більших місцевостях Канади, як теж виступав в Канадському Радіо (СВС). Разом з п. Христею Колесом і п. Іваном Ковалем, Роман Степура творив Камерне Тріо, яке мало низку виступів у Торонто. Прибувши до ЗДА, наш піаніст планує брати участь в діяльності Українського Музичного Інституту, влаштовувати концерти по більших осередках ЗДА та організувати з музичних мистецьких сил нове Камерне Тріо.

Коли ви вважали себе позитивним емігрантом — амбасадором України, то знаєте про великий виступ Українського Народного Союзу в змаганні за права України та українців. Ви належали до організації, яка була членом цієї організації.

ВІДГУКИ ДЕМОНСТРАЦІЙ В КАНАДІ

Згадки про демонстрації, улажені проти совєтських "хліборобів" канадійськими східноєвропейськими національними організаціями, передбачають, що в Україні, не сходині з сторінок англо-американської преси в Канаді.

"Новий Шлях". Вінніпег, 16 вересня ц. р. подає вістку за англо-американським "Вінніпег-Трибуном" з Оттави, що англо-американські демонстрації збентежили урядові канадійські чиновники та що на тому тлі проявились різні погляди в самому урядовому таборі. Воно міністерство закордонних справ іде по "співзвучній" лінії а дуже недовольне тим, демонстрації, що налізалися в Канаді, куди вони приїхали — в Монреалі, Вінніпегу, Лондоні й Віндзорі. Зате найбільш урочиста влада вітала більшовицьку делегацію, яка приїхала до Канади з Монреалю у Вінніпегу. Голова канадійської поліції Дж. Теффт дивувався, звідки українці дізнались про час приїзду туди совєтських делегатів, коли він сам дізнався про це тільки на 10 хвилин раніше і не мав вже часу скерувати літак на північну частину летища, куди не були б допущені демонстрації.

У передовій статті "Гамебна поведінка" називають часосні осередки поведінки частини демонстрацій на летищі Стівенсон у Вінніпегу. Демонстрації, яких було коло 300 осіб, повелись назагал гідно і спокійно. Але один із гурт кинувся на 4 особи, що їх узяв за совєтських делегатів, побив їх, щоб мерщій від'їхати, вбив двоє в авті. (Показалося, що це були члени цивільної поліції). Канад. "Фармер" розуміє, що новоприбулі українці мають всі підстави непадати комуністичні, пригадують, що маса канадійського населення, особливо ж канадійці англо-американського походження, вимагає холоднокривості, рівноваги та самодисципліни і не люблять ніяких публічних виступів настроїв і почувань.

"Гомін України", з 17 вересня ц. р., приносить статтю "Розкрити до кінця білосовітську облогу" в якій говориться про підсумку а свідому солідарності білосовітської еміграції в Америці з успішними совєтськими делегаціями, які приїждять сюди, як експоненти російської імперії, що поневолила так багато народів. Автор вказує спеціально на "Новос Русское Слово" з Нью-Йорку, що воно виславло спору на розмову з Маїсевичем свого представника, який говорив з Маїсевичем по-українськи. Це, мовляв, свідомо тенденція, щоб представити такого Маїсевича, більшовицьку "грубу рибу", як українця: ось, мовляв, не тільки москалі, але й українці є людьми совєтського режиму і гноблять наріди Дани "НРСлово" повідомляє, що Монреалю, що "русские і українські антикомуністи" спільно демонстрували проти совєтських комуністів. Але той часосний, побачивши, що неможливо затаїти також антиросійський характер тих українських демонстрацій, почав гостро таурувати їх, закидаючи українським демонстраціям — "расову дискримінацію". Автор вказує на абсурдність такої твердження, що зробили тільки зі злочини згадані на демонстрації, які вказували у своїх летючках і транспарантах на імперіалізм російських більшовиків.

кально — документи талих фільмів відрадила на Закарпаття групу кінооператорів для знімання кінокартини під назвою "Радянське Закарпаття". Очолос цю групу режисер Г. Тасін. Кінокартина нового фільму відображають "досягнення в галузі економіки й культури", а також "знатих кукурудзівників області".

ЗА ПЕРШІСТЬ З ФУТБОЛУ

Під час гри на першість з футболу СССР між київською і московською дружиною "Динамо" в Києві стався скандал, про характер якого совєтська преса не повідомляла. Пишеться тільки, що гра була брутальна і що суддя виявився "безхребетним", бо не припинив своєчасно скандалу на полі. Гра закінчилась з рахунком 4:1 на користь московської дружини.

Київська часосна — найнеобхідніша в культурній людині

"ДЕНЬ НІМЦІВ" У БЕРЛІНІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

порозуміння з поляками. Покищо нема конкретних наслідків хоча з обох сторін ведуться сондажі і розмови. На підставі наших інформацій можемо твердити, що польська сторона підходить до справ з аспекту цілості проблематики Східної Європи, викалькуючись у країнський елемент і навіть його доцільно. Тому так їх цікавить не так граничний спір, як і медичне відношення до народів і простору між Німеччиною і Росією взагалі. Ясною концепції з німецької сторони в тому напрямі ще немає, а в деяких кругах Союзу ще нема зрозуміння для української справи. В тому сенсі вважаємо також формально слухати й правильні декларації Союзу земліца за незавершені й нескристалізовані. А час би це зробити!

Великі можливості проф. Коха

В розмовах автора цих рядків з президентом Союзу Земліца бароном Мантойфельм порушена була кісія проф. Ганса Коха до Москви. Як твердять Мантойфель, проф. Кох брав участь в делегації німецького уряду як речник земліца і як такий був порекомендований Аденауером. З того факту і на підставі вражень зібраних автором з розмов із керівними діячами Союзу можна робити висновок, що позиції і впливи проф. Коха серед тих кіл останнім часом дуже зросли. Радіючи з цієї обставини, треба висловити сподівання, що проф. Кохові вдасться завершити поставу Союзу Земліца щодо цілості справ східноєвропейської проблематики, а в тому числі й до українського питання, що, як дотепер, ще не з'

ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В Австралії

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР У МЕЛЬБОРНІ

Український театр в Мельборні відновив свою працю. Впродовж театру стали активні виступи в мистецьких колах особисті, а саме Ярослав Гаско і режисер Степан Крижанівський. Театр, що носить тепер назву "Український театр УГВ ім. Леся Курбаса", дебютував адалдою постановою опери Франца Легара "Жайворонок". Протягом всіх вистав зала була випродана. Місцева українська громада не звичайно радо повітала відновлення діяльності театру, який став центром культурного та мистецького життя українців стейт-Вікторії.

ХОР "ЧАЙКА" В МЕЛЬБОРНІ

Дня 26 червня ц.р. виступив із великим концертним український хор "Чайка" в Мельборні. Під вправною диригентською Степана Корея хор презентувався майже зовсім новим репертуаром. Протягом вечора виконано 18 пісень та музичних творів.

НЕДІЛЬНА ШКОЛА В БРІЗБЕЙНІ

Довкола української централі в Брізбейні розташовані місцевості, де мешкає багато українців. Це уможливило створення

української недільної школи. Цього року відбулися другі батьківські збори, на яких обрано батьківський комітет у такому складі: Панасюк — голова, Матула — заступник голови, Дорошенко — секретар. Директор — скарбник Заходом цього комітету та вчитель д-р Горський відбудує свято, присвячене українській матері. Свято відбудеться в Панасюк і змалював короткими словами долю української матері в історичному розрізі, а описав д-р Горський виклад, у якому зображено діяльність українських матерів на всіх ділянках громадського життя. На святі з декламаціями виступили школярі недільної школи А. Віконська, С. Добрянська, В. Соколов та С. Пестряк. Відгукнулися Козачок та "Запорожець". Прикінці імпреси виступили о. Коляківський, який закликав усіх присутніх земляків якнайшвидше гуртуватися доволу своєї школи й церкви, бо вони є єдиною запорукою, щоб українці не загубилися серед чужого світу.

В Німеччині

ІРА МАЛАНЮК В ОПЕРОНОМУ ФЕСТИВАЛІ В МЮНХЕНІ

В цюгоричному мюнхенському літньому оперному фестивалі, що відбувся від 12 серпня до 11 вересня в Ріхтінгені, брала участь в опері "Норберкський Майстерзінгер" Вагнера, в ролі Магдалени, 24 серпня в опері "Арабелла" Штрауса, де співавала Аделіда. Крім того Іра Маланюк виступала в партії Фані в "Золотій Райні" 27 серпня і в "Валькірії" 28 серпня та в ролі Вальтрати в "Присмерку богів" — 1 вересня — цих трьох частиних Вагнерівської тетралогії — "Перстен Нібелюнгів". 6 вересня виступила І. Маланюк вдруге в опері "Юлія Цезар" в партії Корнелії.

У Франції

А. ВІРСТА ЗДАВ ДОКТОРАТ З МУЗИКОЛОГІЇ В ПАРИЖІ

8 липня, відомий наш скрипаль Аристард Вірста, захистив із відзначенням ("Трегон-рабл") свою докторську тезу на тему: "Школа скрипки 18 ст. за дидактичними творами в амфітеатральному залі Музикологічного Інституту в Парижі. Оборона відбулася перед професорським журі в складі: президент журі — професор Сорбоні — Марон, і члени журі — професор музикології і директор Музикологічного Інституту — Шає, в якого Вірста підготував свою працю, і професор Сорбоні — Мірабель. Крім цього перед тим розглядали працю спеціаліст-музиколог Пейшль президент Товариства французьких музикологів.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

В неділю 7-го серпня посвячено в Парижі на могилі покійного Митрополита Полікарпа пам'ятник. Чину посвячення довершив Митрополит Ніканор з Німеччини в сослуживці духовенства з Франції, Вел. Британії та Німеччини.

УКРАЇНЦІ НА СВІТ. КОНФЕРЕНЦІЯ ІМКА В ПАРИЖІ

В серпні ц.р. відбулася в Парижі 22-а Світова Конференція ІМКА. Делегація української ІМКА знайшла широке зрозуміння для визвольних змагань нашого народу, що саме й бореться за засади християнства.

УКРАЇНСЬКА АГЕНЦІЯ НА ПЕНСІЛВЕНІЮ, ОГАІО І ВЕСТ ВІРДЖІНІО

Висилка пакоч з Харчами, Олягом, Ліками і іншими потрібними товарами ДО ВСІХ КРАЇН ЄВРОПИ.

Мито оплачуване в ЗДА. — Гарантія для доставки.

CHESTER'S

1717 E. Carson Street, Pittsburgh 3, Pa.

год. денно від 12 до 6 веч.

Пийте по нашій безплатній каталогі.

народоправства і гідності людини. Складні проблеми народів повоєнних Росії, як такої й вітків — емігрантів були основно дискутовані в розгортах конференції. Розгорнені праця української ІМКА/ІВКА дає можливість не тільки вести виконувати роботу серед нашої молоді в дусі християнських засад, національної самостійності та міжнародної співпраці з другими народами, але й ставити гостро питання нашої національно-визвольної боротьби серед молоді держав вільного світу, шукаючи серед неї союзників у спільній дії проти російського атеїзму, диктатури і рабства.

УКРАЇНЦІ ПАХОВИМ МІСТЕЦЕМ ПАРИЖУ

Наш відомий, під що пору найкращий шахіст, що досягнув уже світової слави, Степан Полікарп, тепер у Парижі, здобув уже п'ятий раз після закінчення шахів мистецтво Парижу, що при великій наявності знаменитих конкурентів-шахістів цієї світової метрополії не приходить нашому землякові так легко. Степан Полікарп походить з Дрогобиччини. Він є автором українського підручника гри в шахи, що не перешкоджає деяким нашим сусідам писати про нього, як про "нашого єлиного родика" в ім'я старої засади, що все, що добре, може належати тільки до одного чи другого сусіднього народу, а нікого до того народу, з якого він у дійсності вийшов і до якого приналежить.

В Швейцарії

МІЖНАРОДНА УКРАЇНСЬКА БІБЛІОТЕКА В ЖЕНЕВІ

Степан Деслава розпочав у Женеві з відповідними міжнародними інституціями переговори про перенесення своєї міжнародної бібліотеки з Парижу до Швейцарії та створення в цій бібліотеці великої міжнародної Української бібліотеки в Женеві.

Збірка п. Деслава є однією з найкращих у світі. Має вона 700 видань англійською, французькою, італійською, німецькою, китайською, турецькою, сербською, фінляндською, португальською, голландською, литовською й арабською мовами. Це книжки, присвячені українським справам, і переклади українських авторів на ці мови.

Вільна частина цих книжок є унікальними — дістають дуплікатів яких мовою навіть за великих грош. Для науковців і журналістів, що займаються українськими справами, створення міжнародної Української бібліотеки в Женеві є дуже корисне, — така бібліотека буде теж мати величезну вартість для майбутньої Української Незалежної Держави.

У Фінляндії

ЗВЕРНЕННЯ УПРАДИ ДО КОНФЕРЕНЦІЇ МІЖПАРЛАМЕНТАРНОЇ УНІ В ГЕЛЬСІНКАХ

В м. серпні ц.р. в Гельсінках відбулася 44-а Конференція Міжпарламентарної Уні, на яку цього разу вперше запрошено представників т. зв. Верховної Ради УСРР, які не могли би то мати репрезентувати Україну.

Президія Української Національної Ради звернулася до Міжпарламентарної Уні з о-

кремим листом, в якому прохалося проти участі делегації УСРР на Конференції Міжпарламентарної Уні та заявляло, що український народ отіт т. зв. Верховної Ради не обирає, що вона наставлена диктаторським тоталітарним режимом з Москви та є органом поневолення України.

В Англії

КОНГРЕС "ОБНОВИ" В ЛОНДОНІ

При співучасті високих церковних ієрархів та численних гостей з-поза Англії відбувся в Лондоні в днях 14-17 серпня Ювілейний Конгрес Академічного та Студентського Товариства "ОБНОВА", присвячений 1000-літтю Християнської України та 25-літтю існування галадних католицьких ідеологічних об'єднань.

Конгрес розпочався в неділю, 14 серпня, торжественною Службою Вожею, яку відправив Пресвітерський Кир Мак с м. Германію, єпископ - помічник єпархії Манітоби в Канаді, в сослужив'ї о. Мітр. А. Малиновського — Генерального Вікарія Апостольського, Візита-тора для українців католиків у Вел. Британії, о. Ван де Мале — Генерального Вікарія у Франції, о. канц. Леніна та о. д-ра А. Великого. Діаконом був о. канц. Леськович.

Того ж дня пополуноді відбувся Святочний Сесія Ювілейного Конгресу. В залі при Бест-містерській Катедрі кількасот присутніх мали змогу вітати наших Владик: Кир Івана Бучка і Кир Максиміа Германюка, а також о. д-ра А. Великого, Ч.С.В. Святочню Сесію відкрив о. Мітр. А. Малиновський, а п. Ю. Єнікала, голова "Обнови" в В. Британії, пояснив в англ. мові значення Ювілею Хор з Редінгу, та солісти: п. Лесько і п. Луція збагатили програму свята. На залі були присутні члени представницьких організацій.

В понеділок, 15 серпня, продовжувалася ділова частина Конгресу.

ЛІТЕРАТУРНО-КІНОВЕЧОРИ Л. ПОЛТАВИ

На запрошення управи СВУ-у прибув до Англії письменник Леонід Полтава, який висвітлює у більшій осерсках два фільми: "України у Франції" документальний та "Маминий король" (фільм-казка для дітей). При цій нагоді він вголосовував доповідь на тему "Доля українського кіно". Полтава на терені Англії тривала від 29 липня по 11 серпня.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ГАРТФОРД, КОНН. — В-во св. І. Христителя Відділ 277 подає до відома членів, що місячні загальні збори, що мали відбутися в неділю, 25-го вересня, не відбулися